

Godkendelsesmyndigheden bør overveje at fastsætte vilkår om etablering af sikkerhedsstillelse, hvor den tidligere drevne virksomhed har givet anledning til oprydningproblemer i forbindelse med en strafbar handling. Det er ikke en forudsætning for at stille vilkår om etablering af sikkerhedsstillelse, at vedkommende har gæld til det offentlige for en selvhjælps-handling, eller at en eventuel gæld er af en vis størrelse; det er tilstrækkeligt, at den pågældende tidligere har givet anledning til oprydningproblemer.

Det bemærkes, at godkendelsesmyndighedens adgang til oplysninger om, at virksomhedsledelsen tidligere har tilsidesat miljølovgivningen eller forårsaget alvorlig forurening, generelt giver myndigheden en mulighed for at være særlig omhyggelig med udformningen og formuleringen af vilkårene i godkendelsen, således at vilkårene er så præcist formuleret, at eventuelle vilkårsovertrædelser bedst muligt kan håndhæves ved domstolene.

Godkendelsesmyndigheden kan kræve sikkerhed for udgifter i forbindelse med en eventuel selvhjælps-handling efter § 48 - § 49.

Det er op til godkendelsesmyndigheden at afgøre, hvor stor sikkerhedsstillelsen skal være, og om den stillede sikkerhed opfylder dette krav. Således vil flere forskellige former for sikkerhed kunne accepteres, idet andet end bankgaranti og medlemskab af en eventuel fondsordning vil kunne komme på tale. Eksempelvis kan nævnes deponering af bankbog, værdipapirer el. lign.

Da kravet om sikkerhedsstillelse indgår som vilkår i godkendelsen af nye husdyrbrug, følger det af de almindelige regler i loven, at virksomheden ikke lovligt kan sættes i drift, før end sikkerheden er etableret. Godkendelsesmyndigheden kan som led i godkendelsen stille krav om, at der indsendes dokumentation for den stillede sikkerhed, inden driften igangsættes.

Godkendelsesmyndigheden kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, hvis f.eks. et husdyrbrugs produktion øges. Tilsvarende gælder naturligvis, at en afgørelse kan tages op til revurdering, såfremt produktionen udvikler sig i væsentlig nedadgående retning.

Forudsætningen for at få sikkerheden udbetalt vil være, at der foreligger en situation, hvor tilsynsmyndigheden er berettiget og eventuelt forpligtet til at udføre en selvhjælps-handling efter reglerne i § 48-§ 49. Det er endvidere en forudsætning, at tilsynsmyndigheden har afholdt udgifter til selvhjælps-handlinger.

Til § 38

Til stk. 1

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 36 om nægtelse af godkendelse og § 37 om fastsættelse af særlige vilkår i en godkendelse over for husdyrbrug, der drives eller ejes af selskaber eller personer, der har mistet miljøansvarlighed efter § 36. Det er således samme type af særlige vilkår som beskrevet under § 37, der kan komme på tale i de nedenfor omtalte situationer.

Nr. 1 omfatter den situation, hvor et medlem af den personkreds, der allerede er ansvarlig for husdyrbrugets drift, mister sin miljøansvarlighed, mens nr. 2 omfatter den situation, hvor en person eller selskab, der har mistet miljøansvarlighed helt eller delvist overtager en eksisterende godkendt husdyrbrug.

For selskabers vedkommende finder nr. 3 tillige anvendelse. Nr. 3 omfatter således den situation, hvor der indtræder nye personer i ledelsen af et selskab eller lignende, der driver et godkendt husdyrbrug. Ved ledelsen forstås her direktion og bestyrelse i overensstemmelse med de selskabsretlige regler.

Efter selskabslovgivningens er der pligt til at anmelde ændringer i ledelsesforhold til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvorfra alle kan trække oplysninger. Endvidere indebærer lovbekendtgørelse om Det Centrale Virksomhedsregister af 15. juni 2006, at myndigheder m.fl. vil kunne trække oplysninger om virksomheders ejerforhold, branche og eventuelle bi-brancher m.v. direkte fra registeret. Det er Miljøministeriets vurdering, at disse registre vil kunne dække miljømyndighedernes behov for oplysninger om ændringer i ejer- og ledelsesforhold.

I de tre omtalte situationer kan tilsynsmyndigheden som nævnt lade godkendelsen bestå uændret, fastsætte særlige vilkår eller efter omstændighederne tilbagekalde godkendelsen. Det er tilsynsmyndighedens konkrete vurdering af sagens samlede omstændigheder, der er afgørende for, hvilken afgørelse, tilsynsmyndigheden bør træffe.

Tilbagekaldelse bør imidlertid efter Miljøministeriets vurdering i hvert fald overvejes i de tilfælde, hvor miljøansvarligheden er mistet på baggrund af en dom om frihedsstraf efter dette lovforslags § 91, stk. 2, § 110, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven eller tilsvarende bestemmelser fastsat i bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i loven eller miljøbeskyttelsesloven. Det er muligt, at det efter en vurdering af sagens samlede elementer findes nødvendigt at tilbagekalde en godkendelse også i andre tilfælde. Tilbagekaldelse er imidlertid et alvorligt indgreb i en bestående rettig-